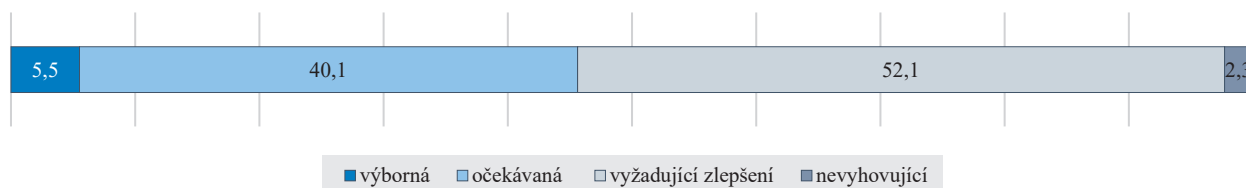

opomíjely, řízení pedagogických procesů v nich téměř neprobíhalo a rozvoj školy ani zvyšování kvality vzdělávání nebyly zajišťovány.

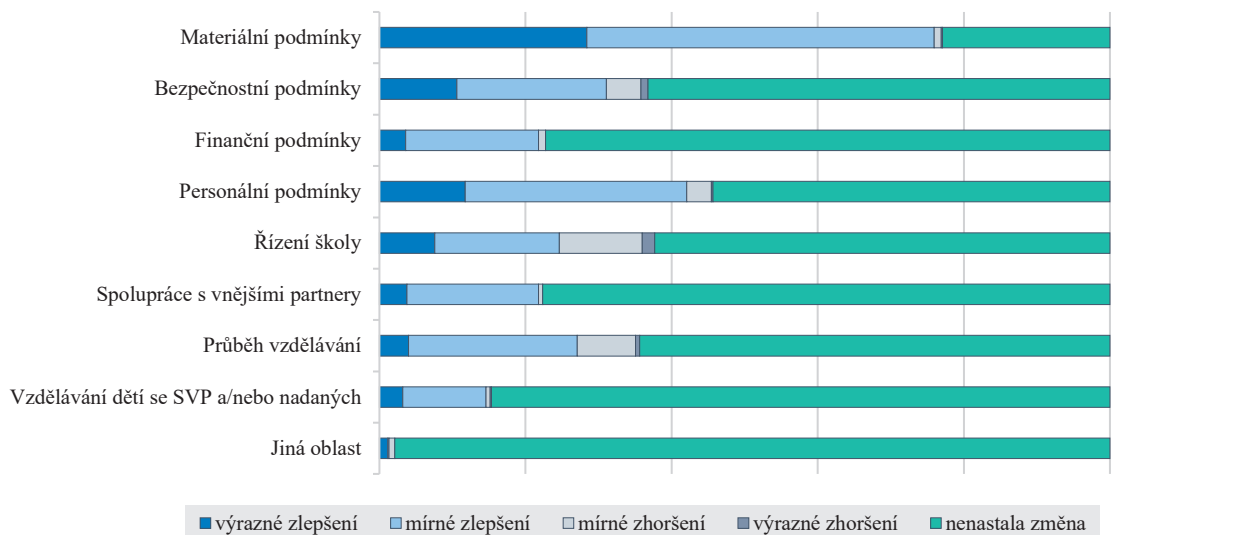
GRAF 8 | Vedení školy aktivně řídí, pravidelně monitoruje a vyhodnocuje práci školy a přijímá účinná opatření – podíl škol (v %)

Uvedené údaje opakovaně potvrzují, že v kvalitě řízení pedagogických procesů přetrvávají významné rozdíly a dochází ke snižování jejich úrovně.

Od posledního inspekčního hodnocení došlo ke zlepšení či zhoršení v některých hodnocených oblastech v 87 % škol.

GRAF 9 | Zlepšení či zhoršení školy od předchozího inspekčního hodnocení v jednotlivých oblastech – podíl škol (v %)

Z uvedeného grafu vyplývá, že k výraznému zlepšení (28 %) a mírnému zlepšení (47,5 %) došlo v materiálních podmínkách škol, což koresponduje s celkově dobrou úrovní spolupráce se zřizovateli a jejich vstřícností k naplňování potřeb souvisejících zejména s inovací a obměnou materiálně-technického vybavení škol.

Nepříznivým zjištěním je, že v oblasti řízení naopak došlo u 11,4 % škol k mírnému a 1,7 % výraznému snížení úrovně a u 62,3 % nedošlo k žádným změnám. Přestože se podle sdělení ředitelů 61,5 % z nich v rámci dalšího vzdělávání věnovalo problematice řízení pedagogického procesu, většina z nich obdobně jako v předchozím školním roce nedokázala v praxi uplatnit získané zkušenosti a dovednosti při nastavení a realizaci procesů řízení. Opakovaně se objevují a někdy i prohlubují nedostatky identifikované v předchozích obdobích, přestože ČŠI v inspekčních výstupech stav v této oblasti hodnotí jako vyžadující zlepšení a požaduje přijetí opatření ke zlepšení stavu. Dlouhodobě se vedení škol nedaří vytvoření funkčního kontrolního systému a účinné evaluace pedagogického procesu. Při jejich tvorbě ředitelé nezvažují reálné podmínky a velikost školy, systémy jsou formální a neposkytují informace důležité pro další rozvoj školy. Sledování a hodnocení úrovně pedagogického procesu není dostatečně cílené. Často nejsou ředitelé schopni v důsledku vlastní menší orientace v moderních vzdělávacích metodách a formách poskytnout učitelům objektivní zpětnou vazbu o efektivitě a účinnosti jejich práce s dětmi a vést je k sebehodnocení. Schopnost sebereflexe je jednou z nejdůležitějších, ale také nejnáročnějších dovedností, které učitelka potřebuje zvládat. Bez této dovednosti nebude schopná měnit zaběhnuté způsoby pedagogických přístupů a zkvalitňovat vzdělávání dětí předškolního věku ve smyslu požadavků RVP PV a rozvoje školy. Ředitelé spíše ojediněle sledují a hodnotí dopady dalšího vzdělávání učitelů na zkvalitňování strategií zajišťujících individuální podporu každému dítěti v souladu s jeho možnostmi a potřebami. Také jednání pedagogické rady ve školách neprobíhá vždy s dostatečným důrazem na pedagogickou problematiku a nejsou účinným nástrojem vedení pedagogů. V oblasti spolupráce s partnery došlo k výrazné změně pouze u 3,8 % škol, v případě 77,7 % nedošlo k žádnému pozitivnímu posunu, přestože se školám dlouhodobě nedaří vést s rodiči